

Kui nüüd Zuhani, se oli noorema poja nimi, niisugust piski igakord wanematele kõrwu puhus, kui jut kosja teele juhtus, pidid wiimaks ommetegi isal ja emal filmad lahti peadma ja nemad selget aru saama, et nende waastaseisimine pika peale siin midagi ei ulata. „Zuhanil oli“ — ütles ema — „juba maast madalast natuke kange pea, kes korra etteõdetud tujust ei tahtnud lahkuda, mis temast mehe eal paremat tohiks loota. Minu armates näitab mõnusam kui meie järele anname, sest Liisu on muida üks laimata tütarlaps ja wõib meie majas kõlpsalt paremale teele aega mööda juhatus saada.“ Miskil pidi kes tükkis waneeidele jälle õigust andma ja lubas wiimaks mõne nädala pärast pojale naist kosida, kust ta ise tahaks. Sedawiisi oli noorel mehel wanemate poolt luba läes ja et temal tütarlapsiga kosimise kaup juba ammugi räägitud oli, sellepärast ei puudunud enam muud, kui tulewa äia toadi ja äia eide lubadus.

Jõulu wiimisel pühäl olid Peeter Rõistandi talus weiked pidud, mis tema iga aasta sel ajal pidas ja ligemaid sõbru ja tutawaid oma majaõse kofku palus. Alwainu pere mees läks oma naise, poja ja tütreaga kaa sinna, aga Zuhanil oli kindel nõu täna kosimist selgeks teha. Si olnud weel palju õhtut läinud, seal palus ta Rõistandi teiste hulgast kõrwale ja tunnistas temale oma südame ihaldamist. Peeter seisis natuke aega sügawas mõttes ja kostis siis: „Sinu soowimiste tunnistus tuleb mul kül natuke kogemata, ijeäraniis täna õhtu, kus meil aega ei ole pikemalt läbirääkida; mul ei ole sinu wasta midagi südame peal, siiski on aega tarwis arwamiseks, — tule mõne päewa pärast tagasi, kui sedagi muud wõõraid siin ei ole.“

Zuhan ei wõinud neist sõnadest midagi tähendada, kas ei ehl ja otsejeks pidi antama, aga tema loosis, et Liisu tema poolt saab seisima, kui wanemad lähawad nõu pidama, sest et Liisu temal ja tema Liisul armas oli. Õhtul räägiti kõik sugu jutusi, ommetegi wõis üks kõrwalt waataja tähele panna, et Alwainu Zuhani palju wähem teiste kõnest osa wõttis; tema istus kui pool unenäus ja üksnes kui tal

filmad kogemata Liisu peale langewad ja Liisu waatamine temaga kogemata kofku juhtus, seal läksid mõlemil palged punasemaks ja tütarlaps läi filmad maha.

Kes ise korra sõberdust lugu läbi katsunud, kül need teawad, mis raske ühel noorel inimesel kahewahel olemine on, ja ei saa seda waleks ajama, kui siin ütleme, et Zuhanil enam toot ei tahtnud waitfeda, ego õõsel rahulist und filmade peale tulla. Oligu otjus kuda juhust, hea ehl paha, mõtles tema, aga mina pean selget otjust sooma, sest et ma sedawiisi kauem ei wõi elada. Wiimisel wana aasta õhtul ütles ta wanematele: ma pean täna natuke külasse sõitma, ärge pange pahaks, kui hiljemine sealt kofju jõuan tulema; rakendas hobuse saani ette ja siis otsekohe Rõistandi peresse. Pereisa lahke teretamine tõstis tuppä astudes Zuhanil südant mõne tolli kõrgemale, niisama lahkest andis pereuaine temale kät, ja Liisu? Koh Liisu oleks oma südame sunnil weel lahkest kät palunud, kui tütarlapse häbendus sinna wahale ei oleks tulnud. Ommetegi ei wiibinud kuigi palju aega, seal wõttis Rõistand ise oodetud jutu otstast sedawiisi lünni: „Armas poeg Zuhani, sest pojaks peon ma sind nüüd nimetama! meie oleme ijelekkis sinu kosja lugu igapidi läbirääkinud, kus Liisu malle tunnistus, et tema süda sinu poole lähäb, mis meil wanematel siis pikemalt wasta seisimist wõiks olla.“ Sellepeale pani ta laste läes kofku, õunistas neid ja ütles: „Aawane isa saagu teile saatjaks eluteel, ja lastu kõik õnnelikult korda minna. Reli-pühi, kui Jumal sinna ajani elupäiwi ja termist pikendab, tahame pulmad teha, kui sinu wanematel midagi jelle wasta ei ole rääkimist?“ Nüüd prossi Zuhanil ühekorraga teele postlad lahti, kui oleks uus eluwaim tema sisse läinud; tema rääkis, kuda wanemate wahel kosja õst juba ammugi selgeks olla tehtud, ego salganud kaa mitte, et tema isa õstotsalt kosimise wasta oli seisand, ommetegi wiimaks järele annud. „Ma wõisin kül arwata,“ naeratas Peeter — „et sinu isa niisugust ilmalast enesele minijaks ei soowinud, kui meie Liisu, aga ära larda midagi: temal ei ole sormi peas ego juba taga!“ Õit lissas preale: „Sa saad temast hea lahke südamega naise. Rõnda